Вона б ще жевріти могла,
Та більше жевріть не схотіла,
Ураз всю міць' свою взяла,
Всю ніч осяяла — і стліла...

Погасла іскронька мала,
Рожеве світло більш не ллється..
І шкода сяйва і тепла,
І ніч темнішою здається...

Дарма! Лишивсь від тебе слід...
Заб'є бенкет колись горою,
І на йому згадає світ
Про ніч, осяяну тобою!